

διατρέχοντα κινεῖν καὶ γαργαλίζειν τὸν ὅγκον εἰς σπέρμα συνολισθαίνοντα τοῖς ἄλλοις σχηματισμοῖς οὐδενατὸν μὲν ἀπὸ παιδῶν, [ἀ]δυνατὸν δὲ ἀπὸ γυναικῶν; καὶ τὰς καλὰς ταύτας καὶ ἴερὰς ἀναμνήσεις τὸν καλοῦμεν ἡμεῖς ἐπὶ τὸ θεῖον καὶ ἀληθινὸν καὶ Ὀλύμπιον ἐκεῖνο κάλλος, 5 αἷς ψυχὴ πτεροῦται, . . . τί . . . κωλύει γίνεσθαι μὲν ἀπὸ παιδῶν καὶ ἀπὸ νεανίσκων, γίνεσθαι δὲ ἀπὸ παρθένων καὶ γυναικῶν, ὅταν ἥθος ἀγνὸν καὶ κόσμιον ἐν ὥρᾳ καὶ χάριτι μορφῆς διαφανὲς γένηται, καθάπερ ὁρθιον ὑπό- F δημα δείκνυσι ποδὸς εὐφυῖαν, ὡς Ἀρίστων (St. V. Fr. I 10 390) ἔλεγεν· <ἢ> ὅταν ἐν εἴδεσι καλοῖς καὶ καθαροῖς σώμασιν ἵχνη λαμπρᾶς κείμενα ψυχῆς ὁρθὰ καὶ ἀθροπτα κατίδωσιν οἱ δεινοὶ τῶν τοιούτων αἰσθάνεσθαι; οὐ γὰρ ὁ μὲν φιλήδονος ἐρωτηθεὶς εἰ (Tr. ad. 355, Com. adesp. 360)

‘πρὸς θῆλυν νεύει μᾶλλον ἢ ἐπὶ τᾶρρενα’ | 15

καὶ ἀποκρινάμενος

767

‘ὅπου προσῆ τὸ κάλλος, ἀμφιδέξιος,’
ἔδοξεν οἰκείως ἀποκρίνασθαι τῆς ἐπιθυμίας, δ δὲ φιλό-